

fri Administrationen for en Del Besværlighed, hvis en saadan Overinstans blev indført. Jeg tror ikke, det vilde blive ret meget, Administrationen herigennem vilde blive fri for, thi det er jo i det hele taget ikke saa mange Klager, der foreligger for Administrationen. Det tidligere Udvalg har faaet tilsendt, hvad der har været af Klageri de senere Aar, men det er ikke noget særlig stort Materiale.

Den ærede Ordfører udtalte dernæst, at der maatte være en Instans, hvor der blev truffet den endelige Afgørelse. Ja, men en saadan har man i den nuværende Taksationskommission; det er jo en endelig Afgørelse, der der finder Sted, og Taksationskommissionen er i Almindelighed ogsaa 2den Instans, thi Forholdet er dette, at langt de fleste Afgørelser træffes i 1ste Instans ved Ekspropriationskommissionen. Det er kun ganske enkelte Afgørelser, der ikke er blevet behandlet af Ekspropriationskommissionen; jeg skal nævne nogle Eksempler. I tidligere Tider blev alle Spørgsmaal om Præstegaardsjord almindeligvis henvist til Taksationskommissionen straks. Hvorfor? Fordi Præsten, der mødte som Repræsentant, ikke havde Bemyndigelse til at afslutte et Forlig. Det sker ikke længere, thi nu møder Repræsentanter for Menighedsraadet, og nu bliver der forhandlet med dem og straks afsluttet Forlig for Ekspropriationskommissionen, medmindre de paagældende ønsker Sagen indbragt for Taksationskommissionen. Endvidere er der Folk, der ikke har faaet noget Forlig, fordi de af en eller anden Grund har været Part i Sagen, f. Eks. en Lodsejer, der tilfældig er blevet kommunedelegeret i Kommissionen; et saadant Eksempel kender vi fra det Materiale, vi havde indenfor Udvalget. Det er den Slags Fejl, der kan ske fra et Sogneraads Side eller paa anden Maade, men deraf kan man jo ikke tage Anledning til at indføre en 3die Instans. Endelig kan der være nogle Kommuner, som ikke ønsker at afslutte et Forlig, men som straks siger: Vi ønsker en Afgørelse ved Taksationskommissionen, thi vi vil ikke tage Ansvaret, naar ikke hele Kommunalbestyrelsen kan møde. Det er navnlig indenfor Københavns Kommune, man har indtaget dette Standpunkt. Men det er jo kun spredte Tilfælde, og det er ikke i og for sig noget, der faar saa stor praktisk Betydning.

Jeg mener, som jeg før sagde, at skulde man gøre noget, burde man søge at bringe noget mere Fasthed ind i Ekspropriationskommissionens Forhandlinger, og det vil

jeg for mit Vedkommende være villig til at medvirke til. Men jeg tror, at Indførelsen af en tredie Instans vil bevirke, at Apparatet bliver for omstændeligt, og at man i hvert Fald faar en betydelig dyrere Ordning end den, der nu findes. Jeg tror ej heller, at man vil kunne naa til en saa stor Ensartethed og til saa upartiske Bedømmelser som dem, man nu for Tiden har gennem begge Instanser. Men nu bliver Sagen jo henvist til et Udvalg, og jeg skal selvfølgelig sørge for, at de Oplysninger, som Udvalget maatte ønske, baade de, der har været givet tidligere, og de nye, der senere kan være kommet til at foreligge, bliver overladt Udvalget til Bedømmelse.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Tvede):

Jeg takker de ærede Ordførere for de forskellige Partier for de Udtalelser, der er fremsat. Ingen af Udtalelserne er jo direkte gaaet imod Lovforslaget. Det ærede 4de tingvalgte Medlem (Ejsing) anførte, at Ordningen er fra Enevoldstiden, og at der muligvis var noget, der burde rettes i den. Det ærede 10de tingvalgte Medlem (Lewinsky), der talte paa det socialdemokratiske Partis Vegne, mente ikke at kunne acceptere Lovforslaget, som det foreligger, men vilde dog ikke stille sig afvisende overfor, at der blev foretaget en nærmere Prøvelse af det, saa der om muligt kunde findes en anden Udformning af Lovforslaget, og det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup) stillede sig jo velvilligt overfor Lovforslaget, idet han mente, at der ikke var saa lidt berettiget i, at det førtes frem her paa Rigsdagen. Jeg har derfor kun Grund til at takke de ærede Medlemmer for den Tilslutning, de har givet, ligesom jeg takker det ærede 4de tingvalgte Medlem, fordi han vil foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg, hvor altsaa de nærmere Forhandlinger kan føres.

Med Hensyn til det Spørgsmaal om Omkostningerne, der har været fremme, maa det være mig tilladt at gøre opmærksom paa, at vi har netop forudset, at der kunde komme Omkostninger. Men i de Tilfælde, hvor Appellinstansen finder, at Klager, der fremkommer, er ganske urimelige, kan Omkostningerne paalægges den klagende, saa de altsaa ikke falder det offentlige til Byrde; og hvis man skønner, at han har Ret, ja, saa er der jo egentlig ikke noget forkert i, at det offentlige kommer til at betale det, som Kommissionen eventuelt maatte koste i de enkelte Tilfælde. Som den højtærede Minister sagde,